یادداشت

راهی برای کنترل اقتصاد زیرزمینی

پویان مشایخ آهنگرانی

اقتصاد زیرزمینی شامل آن دسته از فعالیت هایی است که به طور قانونی یا غیرقانونی انجام شده و در جایی ثبت نشده است. براساس آمار منابع غیررسمی سالانه دو تا چهار میلیارد دلار کالای قاچاق وارد کشور می شود، در حدود سه میلیارد دلار فرار سرمایه از ایران صورت می گیرد و گردش مالی تجارت مواد مخدر پنج میلیارد دلار است. اینکه این معاملات در جایی ثبت نمی شود تبعات سنگینی به همراه دارد. باید توجه داشت که هر معامله و فعالیت اقتصادی نیاز به امنیت و ضمانت دارد. یکی از وظایف پلیس و قوه قضائیه به وجود آوردن امنیت اقتصادی است. اگر فعالیتی طبق قانون خلاف است چگونه می توان انتظار داشت که طرفین دعوای یک معامله غیرقانونی مثل قاچاقچیان مواد مخدر برای حل مشکل بین خود سراغ دادگاه های قوه قضائیه بروند؟ نتیجه چه خواهد شد؟ خودشان سیستم حفاظتی برای خودشان درست می کنند تا محیط امنی برایشان به وجود آید و چه بسا تلاش خواهند کرد با نفوذ به سیستم قضایی و امنیتی کشور این حاشیه امن را ایجاد کنند. این گونه است که مافیا خلق می شود. به وضعیت سیستان و بلوچستان نگاه کنید. مشکل پایین بودن امنیت در آنجا نسبت به استان های دیگر به خاطر حجم بالای اقتصاد زیرزمینی به سبب تجارت قاچاق است. استان های مرزی کمابیش با این مسئله مواجه هستند که علاوه بر به وجود آمدن مشکلات امنیتی جذابیت سرمایه گذاری خود را نیز از دست می دهند که باعث گسترش فقر و جذب افراد بیکار به مشاغل اقتصاد زیرزمینی می شود.

در هفته های گذشته بعد از جنایت تاسوکی نیروهای زحمتکش انتظامی و امنیتی توجه بیشتری برای حفظ امنیت آن منطقه مبذول داشته اند ولی راه حل اساسی برای بالا بردن ضریب امنیت خشکاندن ریشه اقتصاد زیرزمینی آن منطقه است. گسترش بانکداری خصوصی و توسعه فعالیت های اعتباری تحت نظر بانک ها باعث می شود که تمام مبادلات از طریق سیستم شفاف بانکی انجام شود و از این طریق امکان پولشویی از بین می رود. اصولاً هم مبارزه با پولشویی قبل از توسعه سیستم بانکی زیاد مثمرثمر نخواهد بود. در صورتی که امکان پولشویی از بین برود فعالان اقتصاد زیرزمینی توانایی استفاده از ثروت خود را از دست خواهند داد و باعث خواهد شد که جذابیت فعالیت در این بخش از بین برود.

گفت وگو با رئیس کمیسیون عمران

نقش پررنگ دولت در بازار مسکن

روز پنج شنبه بخش اول از گفت وگوی شرق با علی اکبر آقایی رییس کمیسیون عمران مجلس منتشر شد، بخش پایانی پیش روست:

■■■

■ وزارت مسکن اعتقاد دارد تسهیلاتی که به سازندگان واحدهای اجاره به شرط تملیک می دهد برای بخش اجاره بها مفید بوده و تسهیلات در همین حد کافی است.

دولت باید تلاش کند که رشد قیمت ها در مسکن به نسبت تورم کمتر باشد یعنی مسکن عامل رشد تورم نشود. متاسفانه در سال های اخیر رشد قیمت مسکن از تورم پیشی گرفته است. شاید اگر موفقیت صددرصدی را در بخش استیجار داشتیم، رشد قیمت ها تا زیر نرخ تورم پایین می آمد. بنابراین باید تلاش ها در این مورد دوچندان شود تا با تولید بیشتر مسکن های اینگونه ای نرخ اجاره بها کنترل شود.

■ آیا تاکنون رایزنی با وزارت مسکن انجام داده اید تا آنان سیاست های خود برای سال ۸۵ را بر این اساس تنظیم کنند؟

بله، اگر متمم بودجه را در جهت بهبود بودجه وزارت مسکن سوق دهیم، قطعاً این موفقیت حاصل می شود ولی با این کاهش اعتبارات در فصل عمرانی وزارت مسکن و شهرسازی به نتیجه نخواهیم رسید.

■ با توجه به شرایط موجود احتمالاً قیمت اجاره بها در فصل تابستان افزایش می یابد.

اگر وزارت مسکن و شهرسازی بتواند تولیدات خود را قبل از تابستان واگذار کند شاید قیمت مسکن و اجاره بها متعادل شود. با توجه به اینکه تلاش دولت در چارچوب جلب رضایت مردم است باید این استراتژی پیش گرفته شود.

■ تعدادی از کارشناسان نگران این هستند که نقدینگی های سرگردان به سمت مسکن سرازیر شود و در پی آن قیمت ها روند صعودی را پیش گیرند.

باید این حقیقت پذیرفته شود که بخش خصوصی دارای عقل معاش است یعنی آنها سرمایه های خود را جایی نمی گذارند که نتوانند از آن کسب سود کنند. باید دولت در بخش هایی مانند مسکن توازن را به نفع سرمایه گذار برهم بزند. در چنین شرایطی دولت علاوه بر اینکه نیاز خود را برطرف می سازد از سرمایه بخش خصوصی هم بهره می برد. به طور مثال به جای اینکه منابع ارزی را برای مسکن صرف کند با ایجاد تسهیلات سرمایه گذاران را جذب کند. به این ترتیب نقدینگی هایی که جایی برای حضور ندارند هم به سمت تولید مسکن کشیده می شوند. از این طریق سرمایه های سرگردان به سمت دلار یا سکه نمی روند که قیمت های کاذب ایجاد شود و در واقع به امر تولید کمک می شود. این وظیفه دولت است که تعادل را به وجود آورد. اعمال سیاست های صحیح می تواند سرمایه گذاران را به سمت تولید بکشد. ممکن است کاهش سود با بهره بانکی موثر باشد ولی اگر این به عاملی بدل شود تا سرمایه ها از بانک بیرون بروند و به سوی واسطه گری هدایت شوند، این استراتژی غلط است. سیاست ها باید به گونه ای تنظیم شوند تا بخش های غیرضروری مانند سکه و ارز رشد بی مورد پیدا نکند. اینکه سرمایه به سمت تولید مسکن بیاید به هیچ عنوان قابل قیاس با بخش های دیگر نیست. افزایش میزان ساخت و ساز منجر به بالا رفتن اشتغال می شود.

■ یعنی در حال حاضر تعادل وجود ندارد؟

شاید چندان مطلوب نباشد. دولت یا باید خود به حوزه ساخت و ساز وارد شود و یا اینکه تسهیلاتی را به وجود آورد تا بخش خصوصی جذب صنعت ساختمان شود. این موضوع موجب می شود عرضه و تقاضا هم متعادل شود و در نهایت قیمت ها نیز به ثبات می رسند. این سرمایه ها هم باید به سمت دهک های پائین بروند. یعنی دولت می تواند کمک کند تا در این مناطق ساخت و ساز بیشتر شود.

■ شما در شرایطی اصرار به ساخت و ساز بیشتر دارید که تنها در تهران ۳۰۰ هزار واحد مسکونی خالی وجود دارد. با این حساب بهتر نیست به جای ساخت مسکن بیشتر برای این واحدهای خالی فکری بشود؟

این اتفاق در دو حالت به وجود می آید. در وهله اول بالا بودن نرخ موجب می شود که خانه ها مشتری نداشته باشند. اصلاً یکی از ریشه های حاشیه نشینی از همین جا به وجود می آید. زیرا فردی که توان خرید خانه در مرکز را ندارد وادار می شود به نقاط ارزان تر برود. در دنیا به طور متوسط هر خانوار بعد از ۵ سال پس انداز می تواند خانه مطلوب خود را بخرد ولی در ایران در حدود ۹ سال است. یعنی در ایران درآمد خانوار به شکلی تنظیم نشده تا بتواند یک مسکن متعارف خریداری کند. نرخ آنچه ساخته می شود هم با درآمد خانواده ها هماهنگی ندارد در نتیجه سازندگان نمی توانند سود متعارف را کسب کنند به همین دلیل قیمت ها را بالا می برند و در نتیجه خانه ها بدون مشتری باقی می ماند. با این حساب باید نرخ ها متعادل شود.

خلاصه خبر

۱- دولت باید تلاش کند که رشد قیمت ها در مسکن به نسبت تورم کمتر باشد یعنی مسکن عامل رشد تورم نشود.
۲- اگر وزارت مسکن و شهرسازی بتواند تولیدات خود را قبل از تابستان واگذار کند شاید قیمت مسکن و اجاره بها متعادل شود.
۳- دولت یا باید خود به حوزه ساخت و ساز وارد شود و یا اینکه تسهیلاتی را به وجود آورد تا بخش خصوصی جذب صنعت ساختمان شود.

در وهله اول دولت می تواند میزان سوبسید خرید را تا ۷۰درصد افزایش دهد. در این شرایط هم تولیدکننده مسکن را فروخته و هم تقاضا برای خرید بیشتر می شود.

■ یعنی دولت باید به سمتی برود که به جای تولید مسکن به خریداران سوبسید بدهد تا آنان نیاز خود را از طریق بخش خصوصی مرتفع سازند.

اگر دولت به سراغ ارائه سوبسید برای طبقه متوسط برود آنها می توانند، نیاز خود را برطرف کنند. اگر تولیدکننده ببیند در جامعه خواستاری برای ملک وجود ندارد حتماً قیمت ها را پائین می آورد.

■ سوبسید به انبوه ساز باید برسد یا خریدار؟

هر دو باید با هم اعمال شود. یعنی افرادی که اندوخته دارند باید برای خرید ملک تقویت شوند. از طرف دیگر سرمایه ها نیز باید از طریق ایجاد تسهیلات جذب شود. علاوه بر آن نهادهای شبه دولتی مانند کمیته امداد، بنیاد شهید و شهرداری ها نیز می توانند وارد این حوزه شوند. یعنی نهادها باید وارد انبوه سازی شوند تا با استفاده از سرمایه های آنان بر میزان تولید مسکن افزوده شود.

■ آیا قدرت مادی و نفوذ این سازمان ها در نهایت موجب آن می شود که عرصه بر بخش خصوصی تنگ تر شود؟

خیر، بخش خصوصی به دنبال جایی می گردد که سرمایه ها به سود برسد. در حال حاضر سرمایه گذاری در بخش تجارت و صنعت بیشتر از مسکن است چرا که میزان سود در آن بخش ها بیشتر است. بنابراین دولت اگر استراتژی ای اتخاذ کند تا تعادل به وجود آید سرمایه گذاران به سمت ساخت و ساز مسکن هم خواهند آمد. اگر بخش خصوصی بتواند نیاز را برطرف کند نیازی به حضور نهادها نیست اما در حال حاضر حضور آنان می تواند مفید باشد. در ثانی همین نهادها با توجه به سوبسیدی که از دولت می گیرند، این امکان را دارند که تولیدات خود را به قیمتی پائین تر بفروشند.

■ برای جذب سرمایه گذاران خارجی هم برنامه ریزی شده است؟

اگر در بخش مسکن ساخت و ساز مشارکتی چه با سرمایه گذاران داخلی و چه خارجی به وجود آید مفید خواهد بود. در واقع جذب سرمایه گذاران خارجی یک ضرورت به شمار می آید. در حال حاضر مشارکت هایی صورت گرفته که اصلاً کافی نیست.

■ اما شرایط سیاسی اجازه نمی دهد که سرمایه گذاران خارجی به کشور وارد شوند.

باید ریسک را در کشور پائین بیاوریم. به این ترتیب مقدار زیادی از سرمایه های خارجی به سمت ایران کشیده می شوند. البته باید قدری فضا را مساعدتر ساخت.

یکی بالا می برد، یکی پایین

شرق: حتماً طی ماه های اخیر با بحث کاهش نرخ بهره و سود بانکی در ایران مقالات و اظهارنظرهای متفاوتی را در نشریات و روزنامه های کشورمان مشاهده کرده اید. برخی معتقدند کاهش بهره به صورت دستوری درست نیست و برخی عملکرد دولت کنونی را درست و گامی بزرگ برای بهبود وضعیت اقتصادی ایران می شمرند. اما آنچه که باعث شد ما در اینجا به موضوع بهره بپردازیم دو اتفاق مهم در این زمینه است که هر دوی آنها روز پنجشنبه یکی در آمریکا و دیگری در چین افتاد. اول به اتفاق آمریکا می پردازیم. رئیس جدید بانک مرکزی آمریکا که چهره اش را می بینید روز پنجشنبه اعلام کرد که بالاخره روند افزایش نرخ بهره در آمریکا خاتمه پیدا می کند. البته او که در جمع اعضای کمیسیون اقتصادی کنگره آمریکا سخن می گفت، اتخاذ تصمیم های آینده را با توجه به اتفاقات آینده اقتصاد ایالات متحده دانست. ماه ها بود که سرمایه گذاران منتظر چنین تصمیمی بودند. تصمیم جدید ارزش یورو را در مقابل دلار افزایش داد و بر ارزش سهام در آمریکا اندکی افزود. دو سال بود که بانک مرکزی آمریکا نرخ بهره را کم کم افزایش می داد. هم اکنون بهره متعاقب ۱۵ بار افزایش به ۴/۷۵ درصد رسیده که بالاترین رقم در طول پنج سال گذشته است. اما برویم سراغ اتفاق دوم که باز هم در روز پنجشنبه ولی در چین روی داد. بانک مرکزی چین اعلام کرد برای جلوگیری از رشد بیش از اندازه اقتصاد چین نرخ بهره سالیانه را افزایش داده و به ۵/۸۵ درصد می رساند. رشد اقتصادی ده درصدی در این کشور مقامات را به شدت نگران ساخته است. کمبود برق و انرژی از جمله پیامدهای این امر هستند. پس از مدت ها این اولین بار است که چینی ها بهره ها را افزایش می دهند. آخرین بار در اکتبر ۲۰۰۴ بود که پکن بهره ها را افزایش داد. چین که هم اکنون پنجمین اقتصاد بزرگ جهان محسوب می شود، طی سه ماهه اول ۲۰۰۶ دارای ۱۰/۲ درصد رشد اقتصادی بود. کارشناسان معتقدند حتی افزایش بهره ها نیز اثر محسوسی در راستای کاهش این رشد نخواهد داشت.

سلاخی در بروکسل

شرق: ظاهراً دعواهای اتحادیه اروپا و شرکت مایکروسافت هیچ گاه تمامی ندارند. جدیدترین آنها نیز دادگاهی است که این روزها در بروکسل در حال برگزاری است. در تصویر اولین جلسه آن را می بینید که روز دوشنبه برپا شد. مجازات پیشنهاد شده در این دادگاه پرداخت حدود نیم میلیارد یورو خسارت از سوی مایکروسافت و آزاد گذاشتن استفاده از بخشی از برنامه های سیستم ویندوز است. اروپایی ها همچنان معتقدند که مایکروسافت با انحصارگری های بی پایان خویش امکان فعالیت را از دیگران سلب می کند. در مقابل مایکروسافت نیز اروپا را متهم می کند که سیستم ویندوز را بدون برخی ملحقات آن به فروش می رساند و از این رهگذر به شرکت آمریکایی ضربه وارد می کند. دادگاه مذکور در جایی برگزار می شود که دومین مرجع عالی قضایی در اتحادیه اروپا محسوب می شود و در آن تنها دادرسی های بسیار مهم مورد بررسی قرار می گیرند. اگرچه دعواهای اتحادیه اروپا و مایکروسافت سال ها است که ادامه دارد اما این بار رقم مجازات یعنی نیم میلیارد یورو رقم کلانی محسوب می شود. مهمتر از این مجازات درخواست کمیسیون اروپا برای عرضه اجزای برنامه های رایانه ای مایکروسافت به رقبا است. به اعتقاد مقامات اروپایی چنین اقدامی به رغم آنکه دو سال پیش از سوی اروپایی ها به عنوان وظیفه اجباری مایکروسافت مطرح شده بود، اما هنوز محقق نشده است. از این رو جداگانه دو میلیون یورو دیگر بابت خسارت دیرکرد از مایکروسافت تقاضای غرامت شده است. این شرکت آمریکایی که دفتر مرکزی آن در ردموند در ایالت واشینگتن قرار دارد طی ۱۳ سال گذشته چندین شکایت را در اروپا تجربه کرده است. اولین آنها در سال ۱۹۹۳ بود که در نهایت یک سال بعد مایکروسافت را مجبور به تغییر نحوه فروش محصولات خود کرد. باید دید این بار چه اتفاقی می افتد.

sharghnewspaper.com
html & pdf

Job Vacancy

Behshahr Industrial Company, the biggest producer of edible oils offers opportunity for Import Manager. Interested candidates are required to meet the following qualifications:
1- BS or MS Business Administration from credible universities
2- Full knowledge of English
3- Excellent command of using computer
4- At least 5 years work experience in large companies
5- Full practical knowledge in leading import, negotiation, banking, administration, logistics and custom clearance formalities
6- Dynamic, team work, good interpersonal skills and initiative
You are invited to send your resume and latest photo via askari@sbc.ir not later than 15 May 2006

فرم درخواست اشتراک روزنامه شرق در تهران

کلیه متقاضیان محترم می توانند هزینه اشتراک خود را بر اساس مبالغ مندرج در جدول ذیل به حساب جاری شماره ۷۱۷۱/۸ نزد بانک ملت شعبه گلفام آفریقا (قابل پرداخت در کلیه شعب بانک ملت) به نام علی خدابخش واریز و اصل سند بانکی مربوطه را به همراه فرم تکمیل شده به یکی از چهار طریق زیر به دفتر امور مشترکین تحویل فرمایند.

۱- تماس با شماره های ۲۰-۶۶۹۷۱۱۱۹ جهت اعزام مامور برای دریافت مدارک.
۲- مراجعه به آدرس دفتر واقع در میدان حر، خیابان کارگر، کوچه شهید کامبیز حاتمی، پلاک ۱
۳- ارسال از طریق صندوق پستی شماره ۷۳۴-۱۳۱۸۵
۴- ارسال از طریق دورنگار به شماره: ۶۶۴۰۴۱۶۵

امور مشترکین تمام وقت آماده دریافت نظرات و پاسخگوی سوالات متقاضیان گرامی می باشد.

شرایط اشتراک

۱- ساعت تحویلی روزنامه از ۵ الی ۸ صبح
۲- شروع ارسال روزنامه برای متقاضیان که درخواست خود را بصورت کامل تحویل داده اند حداکثر پانزده روز بعد از تحویل مدارک خواهد بود.
۳- مبالغ مندرج در جدول بابت یک نسخه اشتراک می باشد.
۴- نوشتن کد پستی و شماره تلفن در فرم ضروری می باشد.
۵- در صورت عدم تحویل روزنامه حداکثر ظرف ۲۴ ساعت مراتب را به امور مشترکین اعلام فرمایید.

توجه: لطفا کپی فیش بانکی را تا پایان اشتراک نزد خود نگهداری فرمایید.

مدت اشتراک	۳ ماهه	۶ ماهه	۹ ماهه	۱۲ ماهه
قیمت به ریال	۱۷۵/۰۰۰	۳۱۰/۰۰۰	۴۵۰/۰۰۰	۵۷۵/۰۰۰

رسید دریافت فیش یا وجه نقد

بدینوسیله مبلغ ریال: وجه نقد ☐ فیش ☐ چک ☐ به شرح زیر جهت اشتراک روزنامه شرق به مدت ماه
از مشترک شماره به نام دریافت نمودم.

نحوه پرداخت	شماره فیش/ چک	تاریخ	نام بانک	نام شعبه	کد شعبه	مبلغ

نام و نام خانوادگی دریافت کننده: امضای دریافت کننده:

توجه: لطفا نحوه مطلوب دریافت روزنامه را اعلام دارید.

مدت اشتراک	۳ ماهه ☐ ۶ ماهه ☐ ۹ ماهه ☐ ۱۲ ماهه ☐	شماره اشتراک: تعداد نسخ اشتراک:
پرداخت وجه	مبلغ ریال به حروف ریال از آقای/خانم/ شرکت: طی فیش بانکی ☐ چک ☐ نقد ☐ با شماره بانک شعبه دریافت گردید.	نام و نام خانوادگی دریافت کننده: امضا
مشخصات متقاضی	نام: نام خانوادگی: نام موسسه: آدرس دقیق: کدپستی: تلفن: نمابر:	امضای متقاضی:

یادداشت

شورای نگهبان در آزمونی تاریخی

سام غفارزاده

شورای نگهبان در روزهای آتی باید در خصوص طرح جنجالی منطقی کردن نرخ سود تسهیلات بانکی اظهارنظر کند. این طرح بنا دارد نرخ سود تسهیلات را به قدری کاهش دهد تا در سال پایانی اجرای برنامه چهارم توسعه (سال ۸۸ شمسی) نرخ سود، تک رقمی شود. پس از اینکه مجلس این طرح را مصوب کرد از سوی محافل علمی و کارشناسی عواقب ناگوار اقتصادی این طرح هشدار داده شد. اما غیر از پیامدهای مالی و اقتصادی، نکات و ابهامات شرعی و فقهی ای نیز مطرح است که کمتر به آن پرداخته شده است. البته اصل طولانی شدن بررسی این مصوبه در شورای نگهبان نشانی از وقوف این نهاد به ابهامات شرعی این مصوبه است.

یکی از دستاوردهای نظام جمهوری اسلامی در عرصه اقتصاد تحقق و اجرای بانکداری اسلامی است. به کرات مسئولان نظام، قانون بانکداری بدون ربا را از مفاخر انقلاب ذکر کرده اند، حال آنکه مصوبه مجلس این قانون را به چالش می کشد. بنا بر متون شرعی و فقهی مورد لحاظ در قانون بانکداری بدون ربا تعیین قیمت قطعی برای سپرده ها و ارزش وام ها از قبل اقدامی ربوی است. به همین دلیل واژه «علی الحساب» در ادبیات بانکداری ما وارد و پراستفاده شده است. بانک ها با اعلام نرخ های سود علی الحساب، سپرده جذب می کنند. سپس سپرده ها را با انعقاد یک عقد اسلامی به تسهیلات گیرندگان می دهند. پس از اینکه وام گیرنده پروژه خود را انجام داد و سود نهایی معلوم شد، بانک باید به عنوان واسطه پول میان سپرده گذار و تسهیلات گیرنده به محاسبه سود نهایی بپردازد و پس از برداشت کارمزد خود، به پرداخت سود قطعی سپرده گذاران اقدام کند. حال سئوال اینجا است اگر نرخ سود تسهیلات از قبل معلوم باشد دیگر سود علی الحساب چه معنایی خواهد داشت. چون از قبل بر روی این مبادلات مالی ارزش گذاری شده است و سود نهایی قبل از انجام کار معلوم است!

نکته دوم تضییع حقوق سپرده گذاران است که باز هم از منظر بانکداری اسلامی جایز نیست. اگر نرخ تورم همپای نرخ سود تسهیلات کاهش پیدا نکند بانک ها به سپرده گذاران خود سود کمتری از نرخ تورم می دهند. مثلاً در سالی که ۲۰ درصد تورم وجود دارد پرداخت ۱۱ درصد سود به سپرده گذار به معنی کاهش ارزش دارایی سپرده گذار است. یعنی پولی که به امانت در نزد بانک سپرده گذاری شده است در پایان سال دارای ارزش کمتری شده و به این شکل به حقوق او تجاوز شده است.

از میان ابهامات مختلف نکته دیگری نیز از منظر بیت المال مطرح است. سهام تعداد قابل توجهی از بانک های ما دولتی است و در حکم بیت المال است. آیا جایز است ساز و کاری قانونی تعبیه شود تا بیت المال دچار کاهش ارزش شود؟ این ابهامات و به علاوه سئوالات فراوان دیگری که مطرح است باید از سوی شورای نگهبان پاسخ داده شود. چون این نهاد مسئول ممانعت از قانون شدن مصوباتی است که با شرع تقابل دارد. شورای نگهبان در دوره های مختلف نشان داده فقط تحت تاثیر مسائل روز تصمیم گیری نمی کند. مواردی از تصمیمات مجلس هفتم که با شرع مغایرت داشته ولی مورد پسند بخشی از اقشار و وعده های سیاسی بوده وجود داشته و شورای نگهبان طرف شرع را گرفته است. به ویژه آنکه مورد اخیر یعنی کاهش نرخ سود بانکی قانون بانکداری بدون ربا را به چالش می کشد. همان گونه که در اصطلاح نقض غرض نهفته است؛ وضع قانونی جدید که قوانین قبلی را ملغی کند جایز نیست. مصوبه منطقی نمودن سود تسهیلات هم قانون بانکداری بدون ربا را تحت تاثیر قرار می دهد و هم با قانون تاسیس بانک های خصوصی که مورد تائید شورای محترم نگهبان بوده است، تعارض دارد. در مورد قانون بانکداری بدون ربا که هر چیزی باعث نقض و تزلزل آن شود غیر از مسائل شرعی موضوع آبرو نیز مطرح می شود. اینکه جمهوری اسلامی قانونی وضع کند که سبب به حاشیه رفتن بانکداری بدون ربا شود، موضوعی حیثیتی را پدید می آورد. دیگر صفت پیشرو بودن در اسلامی کردن مناسبات اقتصاد از جمهوری اسلامی ایران گرفته می شود. در مورد قانون تاسیس بانک های خصوصی هم این نکته به جامعه منتقل می شود که نظام قانونگذاری ایران مدام تصمیماتی نقیض نسبت به قبل خود می گیرد. سرمایه گذاری در چنین شرایطی که اطمینان از ثبات قوانین وجود ندارد و نقض غرض در آن دیده می شود بسیار سست خواهد شد. از شورای نگهبان و به ویژه افرادی نظیر آیت الله رضوانی که با مباحث حاکم بر بانکداری اسلامی آشنا هستند انتظار می رود مسیر قانونی شدن مصوبه ای که ابهامات شرعی متعددی را پیش روی خود دارد با دقت کافی بررسی نمایند. برخی تصمیمات می تواند اصل اسلامی شدن اقتصاد را به چالش جدی بکشد.

مذاکرات مهم خط لوله در اسلام آباد

ایرنا: نخستین دور مذاکره هفتمین نشست گروه کاری خط انتقال گاز ایران به پاکستان دیروز در اسلام آباد پایان یافت. در این دور از مذاکرات «محمدهادی نژادحسینیان» معاون وزیر نفت جمهوری اسلامی ایران و «احمد وقار» قائم مقام وزارت نفت و منابع طبیعی پاکستان تاکید کردند که دو کشور مصمم به اجرای این طرح بزرگ منطقه ای هستند. در این دور از مذاکرات مقدمات گفت وگو و توافق بر فرمول قیمت گذاری، ساختار طرح، نهایی کردن چارچوب قرارداد، مطالعات امکان سنجی و بررسی های نهایی طرح انتقال گاز ایران به پاکستان فراهم خواهد شد.